

Béky Albert (1869–1956) – a mezőgazdasági tudományok doktora, alföldfásító

1869. december 9-én született Kiskinizsen.

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után Bedő Albert hívására állami szolgálatba állt. Erdőrendező, majd segédtanár lett a Királyhalmi Szakiskolában 1896 és 1900 között, ahol megismerte az Alföld erdészeti problémáit.

A hegyvidéki erdőgazdálkodás, a felújítóvágások széles körű elterjesztése szászsebesi, majd kolozsvári erdőrendezősségi vezetői időszakára esett. Az 1920-as évek elején került Miskolcra kerületi erdőrendezőként, ahol munkája során nagy gondot fordított a természetvédelmi értékek megőrzésére. Debreceni erdőigazgatóságának idején hatalmas területek erdősültek be. Sokat foglalkozott az akáckérdéssel, és határozottan kiállt az akác indokolatlan visszaszorítása ellen. Id. Béky Albert egyik legtermékenyebb szakírónk volt, közel 200 erdészeti, fásítási, méhészeti és kertészeti tárgyú tanulmány fűződik a nevéhez. Az Erdészeti Lapokban csaknem 50 szacikket publikált. Az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli elnöke lett, sőt a Magyar Tudományos Akadémia 1954-ben a mezőgazdasági tudományok doktora címmel tüntette ki.

1956. október 26-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Magyar életrajzi lexikon

Főbb munkái:

Béky Albert: Útmutatás erdei facsometék nevelésére és azokkal való bánásra. Bp., 1912.¹

Béky Albert: Útmutatás az Alföld fásításának munkájához. Bp., 1936.^{1,2}

Béky Albert: Az erdőgazdasági nyilvántartás naplói. *In: Erdészeti Lapok.* 1913. 52. 8. 344–348. p.^{1,2}

Béky Albert: Luczfenyővágásoknak és fiatalosoknak legeltetése. *In: Erdészeti Lapok.* 1914. 53. 5. 229–235. p.^{1,2}

Irodalom róla:

Kolossváry Szabolcsné: Béky Albert (1869–1956) születésének 100. évfordulójára. *In: Az Erdő.* 1969. 104. 12. 568. p.¹